

ระเบียบวิธีวิจัยและลักษณะทั่ว ๆ ไปของข้อมูล

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง รวมถึงการวิเคราะห์และลักษณะทั่ว ๆ ไปของข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลจากโครงการวิจัย เพื่อประเมินผลโครงการสาธารณสุขมูลฐาน ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำเนินการโดยสำนักอนามัย กรุงเทพมหานครร่วมกับสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากองค์การยูนิเซฟ โดยเริ่มทำการเก็บข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน 2529

วิธีการเก็บข้อมูลและการสุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยเพื่อประเมินผลโครงการสาธารณสุขมูลฐานในกรุงเทพมหานครซึ่งดำเนินการโดยสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ร่วมกับสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวิธีการเก็บข้อมูลและการสุ่มตัวอย่างดังนี้

วิธีการเก็บข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยให้พนักงานสัมภาษณ์ลงชุมชนสัมภาษณ์ภรรยาหัวหน้าครัวเรือนหรือหัวหน้าครัวเรือนหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปีที่สมรสแล้ว โดยมีแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ (อรพินท์ มุนนาค และคณะ 2530) ได้แบ่งชุมชนออกเป็น 5 ชุมชนด้วยกัน กล่าวคือ

1. ชุมชนแออัดที่ได้รับการปรับปรุงทางกายภาพแล้ว ซึ่งเป็นชุมชนที่ทางสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาฯ และทางกรุงเทพมหานคร ได้เคยทำวิจัยมาแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2526

2. ชุมชนแออัดที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงทางกายภาพ ซึ่งเป็นชุมชนที่ทางสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาฯ และทางกรุงเทพมหานคร ได้เคยทำวิจัยมาแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2527

3. ชุมชนแออัดที่ลง จ.ป.ฐ. ในเขตเมือง
4. ชุมชนแออัดที่ลง จ.ป.ฐ. ในเขตชานเมือง
5. ชุมชนแออัดที่ไม่ได้ลง จ.ป.ฐ. ในเขตชานเมือง

การแบ่งชุมชนดังกล่าวเพื่อใช้ศึกษารูปแบบการจัดการสาธารณสุขในรูปแบบต่าง ๆ กัน โดยที่ทางคณะผู้วิจัยต้องการได้ตัวอย่างจากชุมชนที่ 1 ประมาณ 200 ตัวอย่าง จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธี Simple Random Sampling จากตัวอย่างเดิมที่เคยได้สำรวจไว้เมื่อปี 2526 ในทำนองเดียวกัน ก็ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากชุมชนที่ 2 ประมาณ 200 ตัวอย่าง เพื่อใช้เปรียบเทียบกับชุมชนที่ 1 ดังกล่าว แต่เมื่อได้ไปทำการสำรวจ ทางผู้วิจัยสามารถสัมภาษณ์ผู้ที่เคยถูกสัมภาษณ์เมื่อปี 2527 (สำหรับชุมชนที่ 2) ได้เพียง 189 รายเท่านั้น

สำหรับชุมชนที่ 3 และ 4 ซึ่งเป็นชุมชนที่ลง จ.ป.ฐ. หลังจากใช้วิธี proportional to size ระหว่างจำนวนครัวเรือนในชุมชนที่ 3 และ 4 ดังกล่าว จึงใช้วิธี Simple Random Sampling เพื่อให้ได้ตัวอย่างประมาณ 200 ราย ซึ่งใน 200 ราย ดังกล่าวมาจากชุมชนที่ 3 121 ราย และจากชุมชนที่ 4 79 ราย สำหรับชุมชนที่ 5 นั้น ได้ใช้วิธี Simple Random Sampling เลือกชุมชนมา 4 หมู่ จาก 18 หมู่ ต่อจากนั้นจึงใช้วิธี proportional to size ใน 4 ชุมชน ดังกล่าว เพื่อหาจำนวนตัวอย่างที่จะถูกเลือกในแต่ละชุมชน หลังจากนั้นจึงใช้ Simple Random Sampling เพื่อเลือกตัวอย่างในชุมชนต่าง ๆ

จำนวนครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่างในแต่ละครัวเรือนมีดังนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุมชนแออัดที่ตกเป็นตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	จำนวนตัวอย่าง ที่เก็บได้	
1	ชุมชนวัดไม้เงิน ชุมชนซอยร่วมรักษา ชุมชนวัดสร้อยทอง	200	ชุมชนแออัดที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว (ทางกายภาพ)
2	ชุมชนรถไฟ ก.ม. 11	189	ชุมชนแออัดที่ยังไม่ได้รับการ ปรับปรุง (ทางกายภาพ)
3	ชุมชนซอยสงวนทรัพย์	121	ชุมชนแออัด (ลง จ.ป.ฐ.)
4	ชุมชนแขวงหนองจอกหมู่ 1 ชุมชนแขวงหนองจอกหมู่ 2	79	ชุมชนชานเมือง (ลง จ.ป.ฐ.)
5	ชุมชนแขวงโคกแฝดหมู่ 2 ชุมชนแขวงลำผักชีหมู่ 8 ชุมชนแขวงคูฝิ่งเหนือหมู่ 2 ชุมชนแขวงคูฝิ่งเหนือหมู่ 3	200	ชุมชนชานเมือง.

สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมือง กรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพียง 10 ชุมชน โดยคัดเลือกชุมชนรถไฟ ก.ม. 11 ออก แล้วจัดกลุ่มใหม่สำหรับชุมชนที่เหลือโดยแยก เป็นชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองดังนี้

1. ชุมชนแออัด ได้แก่ ชุมชนวัดไม้เงิน ชุมชนซอยร่วมรักษา ชุมชนวัดสร้อยทอง และชุมชนซอยสงวนทรัพย์ รวมจำนวนครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น 321 ครัวเรือน

2. ชุมชนชานเมือง ได้แก่ชุมชนแขวงหนองจอกหมู่ที่ 1, 2 ชุมชนแขวงหนองโคก-แฝดหมู่ที่ 3 ชุมชนแขวงลำผักชี หมู่ที่ 8 และชุมชนแขวงคูฝิ่งเหนือ หมู่ที่ 2, 3 รวมจำนวน ครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น 279 ครัวเรือน

สำหรับ เหตุผลที่ผู้วิจัยไม่รวมชุมชนรถไฟ ก.ม. 11 เข้าไปศึกษาด้วย เนื่องจาก เหตุผลประการแรกคือ ชุมชนรถไฟ ก.ม. 11 เป็นชุมชนที่แตกต่างไปจากชุมชนแออัดอื่น ๆ คือ เป็นชุมชนที่ยังมิได้มีการปรับปรุงทางด้านกายภาพในขณะที่ชุมชนแออัดอื่น ๆ ได้มีการปรับปรุงทางด้านกายภาพแล้ว ประการที่สอง การนำโครงการสาธารณสุขมูลฐานลงไปในชุมชนมีความแตกต่างไปจากชุมชนอื่น ๆ กล่าวคือ นำสาธารณสุขมูลฐานลงไปในพื้นที่ที่ไม่มีอาสาสมัครแต่ใช้กรรมการชุมชนแทน และประการสุดท้ายชุมชนรถไฟ ก.ม. 11 เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตบางเขน ซึ่งจัด เป็นชุมชนชานเมือง แต่สภาพความเป็นจริงแล้วชุมชนรถไฟ ก.ม. 11 มีสภาพคล้ายคลึงกับชุมชนแออัดที่อยู่ใน เขตชั้นใน

ข้อมูลในการศึกษา

ข้อมูลที่จะนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการศึกษานั้น ได้มาจากแบบสอบถามใน ส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือน ได้แก่คำถามในเรื่อง

- ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- การศึกษา
- อาชีพหลัก

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ คำถามในเรื่อง

- สถานที่เกิด
- ระดับการศึกษา
- การนับถือศาสนา
- ระดับรายได้

ส่วนที่ 3 การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว ได้แก่คำถามในเรื่อง

- อายุแรกสมรส
- จำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน
- จำนวนบุตรที่เสียชีวิตทั้งหมด
- จำนวนบุตรที่ต้องการเพิ่ม
- วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิ

- การไปฝากครรภ์
- บุคคลผู้ทำคลอด
- สถานที่ที่คลอดบุตร
- การเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา

ความจำกัดของข้อมูล

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ทำการศึกษาในครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินผลโครงการสาธารณสุขมูลฐานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่แตกต่างไปจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ฉะนั้นรายละเอียดต่าง ๆ ที่มีปรากฏในแบบสอบถามจึงมิได้ถูกนำมาใช้วิเคราะห์ทั้งหมด เนื่องจากได้นำข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาวะเจริญพันธุ์มาทำการวิเคราะห์เท่านั้น และผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะช่วยเสริมให้มีข้อมูลทางด้านภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีในชุมชนกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์กับผู้สนใจหรือกำลังศึกษาในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของกรุงเทพมหานครที่กำลังมีนโยบายในการนำกิจกรรมด้านการวางแผนครอบครัวไปใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาชุมชน

วิธีวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการหาความถี่ของตัวแปรแต่ละตัว เพื่อทราบลักษณะพื้นฐานของประชากรที่ตกเป็นตัวอย่าง และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับตัวแปรตาม โดยใช้วิธีคำนวณทางสถิติ เช่น อัตราส่วนร้อยละและค่าเฉลี่ย ซึ่งการประมวลผลข้อมูลนี้จะใช้เครื่อง Computer โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เป็นเครื่องมือช่วยโดยกำหนดตัวแปรในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ จำนวนบุตรเกิดรอดของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยคำนวณได้จากการนำจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน รวมกับจำนวนบุตรที่เสียชีวิต ซึ่งจะเท่ากับจำนวนบุตรเกิดรอด และจำนวนบุตรเกิดรอดนี้จะเป็นดัชนีวัดในเรื่องระดับภาวะเจริญพันธุ์ครั้งนี้

$$\text{จำนวนบุตรเกิดรอด} = \text{จำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน} + \text{จำนวนบุตรที่เสียชีวิต}$$

2. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ อายุแรกสมรสของสตรี การเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา ระดับรายได้ จำนวนบุตร

ที่มีชีวิตในปัจจุบัน การปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิ การฝากครรภ์ บุคคลและสถานที่ที่
ทำคลอด

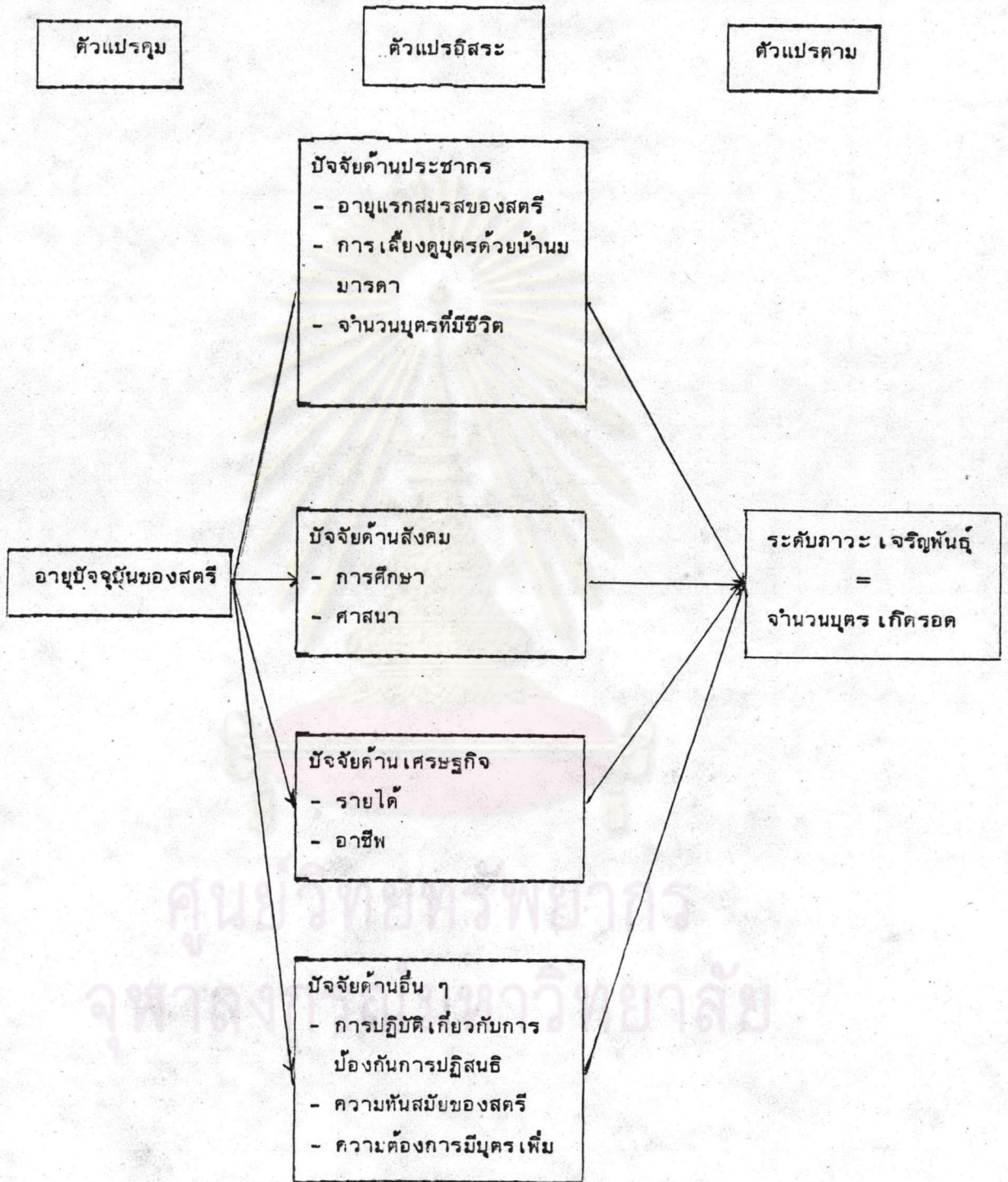
๓. ตัวแปรคุม (Control Variables) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้อายุปัจจุบันของสตรี
เป็นตัวแปรคุมอีกทอดหนึ่ง เพื่อทดสอบให้เกิดความแน่ชัดขึ้นทั้งนี้เพื่อป้องกันการ เกิดความสัมพันธ์ลวง

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะนำเสนอข้อมูลในรูปของบทความและตาราง เพื่อ เปรียบ
เทียบภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองของกรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองของการวิเคราะห์

ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างทั้ง 2 ชุมชนมีดังนี้

ลักษณะทางประชากรโดยทั่วไป

บุคคลที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือสตรีที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปี ที่แต่งงานแล้วไม่ว่าจะอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หม้าย หรือหย่าร้างก็ตาม และเมื่อพิจารณาลักษณะทั่วไปทางด้านประชากร แล้วพบว่า สตรีในชุมชนแออัดที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-34 ปี ซึ่งมีถึงร้อยละ 23.4 รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ 25-29 ปี, 35-39 ปี, 45-49 ปี, 40-44 ปี คือมีร้อยละ 20.5, 17.4, 15.3 และ 12.5 ตามลำดับ ส่วนสตรีในกลุ่มอายุ 15-19 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ 2.5 เท่านั้น สำหรับสตรีในชุมชนชานเมืองนั้นพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 25-29 ปี และ 30-34 ปี ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 20.4 และ 20.1 ตามลำดับ นั่นคือโครงสร้างการกระจายทางอายุของสตรีในชุมชนแออัดนั้น เป็นประชากรที่มีวัยสูงอายุมากกว่ากลุ่มสตรีในชุมชนชานเมือง (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4)

เมื่อพิจารณาอายุแรกสมรสของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่าง (ตารางที่ 4) พบผลในตนเองเดียวกัน กล่าวคือ จะแต่งงานครั้งแรกเมื่ออายุไม่เกิน 19 ปี ซึ่งมีจำนวนมากถึงร้อยละ 43.7 และ 46.6 ตามลำดับ รองลงมาคืออายุระหว่าง 20-24 ปี, 25-29 ปี และเมื่ออายุ 30 ปีหรือมากกว่า มีจำนวนน้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ 4.1 สำหรับชุมชนแออัด และร้อยละ 3.2 สำหรับชุมชนชานเมือง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุและอายุแรกสมรส

อายุ	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
15 - 19 ปี	2.5 (8)	3.2 (9)
20 - 24 ปี	8.4 (27)	15.1 (42)
25 - 29 ปี	20.5 (66)	20.4 (57)
30 - 34 ปี	23.4 (75)	20.1 (56)
35 - 39 ปี	17.4 (56)	15.8 (44)
40 - 44 ปี	12.5 (40)	11.1 (31)
45 - 49 ปี	15.3 (49)	14.3 (40)
รวม	100 (321)	100 (279)

อายุแรกสมรส	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
15 - 19 ปี	43.7 (140)	46.6 (130)
20 - 24 ปี	38.4 (123)	35.1 (98)
25 - 29 ปี	13.8 (44)	15.1 (42)
30 ปีหรือมากกว่า	4.1 (13)	3.2 (9)
รวม ¹	100 (320)	100 (279)

หมายเหตุ : ¹ ชุมชนแออัด : ไม่ทราบ ไม่ตอบ 1 ราย

ในด้านสถานที่เกิดของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างนั้นพบว่า สตรีในชุมชนแออัดส่วนใหญ่ย้ายถิ่นมาจากที่อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งย้ายมาจากภาคกลางมีจำนวนมากที่สุดคือมีร้อยละ 32.7 รองลงมาคือย้ายมาจากชุมชนอื่นแต่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ โดยมีสัดส่วนการย้ายมาเท่ากับร้อยละ 25.9, 19.0, 8.1 และ 4.0 ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ไม่ได้ย้ายมาจากที่ใดคือเกิดในชุมชนแออัดนั้นเองมีเพียงร้อยละ 10.0 ซึ่งตรงข้ามกับสตรีในชุมชนชานเมืองคือ สตรีส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 65 จะเป็นผู้ที่เกิดในชุมชนชานเมืองอันเป็นชุมชน

ที่ตกเป็นตัวอย่างนั่นเอง และหากจะมีการย้ายถิ่นเข้าไปก็พบว่าส่วนใหญ่จะย้ายมาจาก เขตกรุงเทพมหานครนี้เอง คือมีถึงร้อยละ 16.5 รองลงมาคือย้ายจากจังหวัดในภาคกลาง ส่วนที่น้อยที่สุดนั้นคือย้ายจากภาคใต้ซึ่งมีเพียงร้อยละ 1.4 เท่านั้น (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานที่เกิด

สถานที่เกิด	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
เกิดในชุมชนนี้	10.0 (32)	67.0 (187)
เกิดนอกชุมชนนี้แต่ในกรุงเทพฯ	25.9 (83)	16.5 (46)
เกิดในจังหวัดภาคกลาง	32.7 (105)	10.8 (30)
เกิดในจังหวัดภาคเหนือ	8.1 (26)	1.8 (5)
เกิดในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19.0 (61)	2.5 (7)
เกิดในจังหวัดภาคใต้	4.0 (13)	1.4 (4)
ไม่ทราบ	0.3 (1)	-
รวม	100 (321)	100 (279)

สำหรับจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมือง เมื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันของสตรีในชุมชนแออัดมีจำนวนน้อยกว่าสตรีในชุมชนชานเมือง กล่าวคือ สตรีในชุมชนแออัดที่มีจำนวนบุตรมีชีวิตในปัจจุบันเพียง 1-2 คน มีถึงร้อยละ 50.8 หรือประมาณครึ่งหนึ่งของสตรีในชุมชนแออัด รองลงมาคือ สตรีที่มีบุตรมีชีวิตในปัจจุบัน 3-4 คน มีร้อยละ 35.2 สำหรับผู้ที่มีมากกว่า 5 คน พบว่ามีน้อยมากคือมีเพียงร้อยละ 9.3 เท่านั้น ในขณะที่สตรีในชุมชนชานเมืองมีจำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบันใกล้เคียงกัน คือมีร้อยละ 32.6, 30.1 และ 29.0 สำหรับจำนวนบุตรที่มีชีวิต 1-2 คน 3-4 คน และ 5 คน หรือมากกว่าตามลำดับ (ตารางที่ 6)

หากพิจารณาในด้านจำนวนบุตรที่เสียชีวิตของสตรีที่ตก เป็นตัวอย่างทั้ง 2 ชุมชน พบว่ามีแบบแผนไม่แตกต่างกันนักคือ ส่วนใหญ่จะไม่มีบุตรเสียชีวิต และร้อยละของสตรีที่มีบุตรเสียชีวิตจะค่อย ๆ ลดน้อยลงเมื่อจำนวนบุตรที่เสียชีวิตของสตรีมีมากขึ้น นั่นคือ สตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองที่มีจำนวนบุตรเสียชีวิตเพียง 1 คน มีร้อยละ 7.6 และ 12.2 ตามลำดับ และเมื่อสตรีมีบุตรเสียชีวิตเพิ่มขึ้นคือ จำนวน 2 คน และ 3 คน หรือมากกว่า ก็จะพบว่าอัตราส่วนร้อยละของสตรีทั้งในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองจะลดลงคือ เหลือเพียงร้อยละ 1.3 และ 0.3 สำหรับในชุมชนแออัด และร้อยละ 3.1, 2.4 สำหรับในชุมชนชานเมือง (ตารางที่ 6) แต่ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบกันโดยมองภาพรวมก็จะพบว่าสตรีในชุมชนแออัดมีบุตรเสียชีวิตน้อยกว่าสตรีในชุมชนชานเมือง ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าสตรีในชุมชนแออัดอาศัยอยู่ในใจกลางกรุงเทพมหานครมากกว่า อยู่ใกล้โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลมากกว่า จึงมีความรู้ ความทันสมัยเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรมากกว่า

สำหรับในด้านจำนวนบุตรเกิดรอดซึ่งใช้เป็นตัวชี้วัดระดับภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีที่ตก เป็นตัวอย่างทั้ง 2 ชุมชนในการศึกษาครั้งนี้นั้นพบว่า สตรีในชุมชนแออัดส่วนใหญ่มีจำนวนบุตรเกิดรอด 1-2 คน รองลงมาคือ 3-4 คน ซึ่งเมื่อเทียบเป็นอัตราส่วนแล้วพบว่าร้อยละ 50.2 มีบุตรเกิดรอด 1-2 คน ร้อยละ 34.2 มีบุตรเกิดรอด 3-4 คน ส่วนสตรีในชุมชนชานเมืองนั้นพบว่าสตรีมีจำนวนบุตรเกิดรอด 1-2 คน ร้อยละ 32.3 รองลงมา มีจำนวนบุตรเกิดรอด 5 คนหรือมากกว่าซึ่งมีถึงร้อยละ 30.5 และสตรีที่มีบุตรเกิดรอด 3-4 คนมีร้อยละ 29.0 ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกัน จะพบว่าสตรีในชุมชนชานเมืองมีจำนวนบุตรเกิดรอดมากกว่าสตรีในชุมชนแออัด (ตารางที่ 6)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามจำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน จำนวนบุตรที่เสียชีวิต และจำนวนบุตรเกิดรอด

จำนวนบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ไม่มีบุตรที่มีชีวิตในปัจจุบัน	4.7 (15)	8.3 (23)
1 - 2 คน	50.8 (163)	32.6 (91)
3 - 4 คน	35.2 (113)	30.1 (84)
5 คนหรือมากกว่า	9.3 (30)	29.0 (81)
รวม	100 (321)	100 (279)
จำนวนบุตรที่เสียชีวิต		
ไม่มีบุตรที่เสียชีวิต	90.8 (276)	82.3 (210)
1 คน	7.6 (23)	12.2 (31)
2 คน	1.3 (4)	3.1 (8)
3 คนหรือมากกว่า	0.3 (1)	2.4 (6)
รวม ¹	100 (304)	100 (255)
จำนวนบุตรเกิดรอด		
ไม่มีบุตรเกิดรอด	4.7 (15)	8.2 (23)
1 - 2 คน	50.2 (161)	32.3 (90)
3 - 4 คน	34.2 (110)	29.0 (81)
5 คน หรือมากกว่า	10.9 (35)	30.5 (85)
รวม	100 (321)	100 (279)

หมายเหตุ : ¹ชุมชนแออัด : ยังไม่มีบุตร 15 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 2 ราย
ชุมชนชานเมือง : ยังไม่มีบุตร 23 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 1 ราย

ในด้านการเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา (ตารางที่ 7) พบว่าสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองส่วนใหญ่นิยมการเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา ซึ่งเมื่อพิจารณาบุตรคนแรกพบว่า สตรีในชุมชนแออัดเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดาร้อยละ 84.9 ส่วนสตรีในชุมชนชานเมืองเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดามากกว่า คือร้อยละ 89.3 และเมื่อพิจารณาการเลี้ยงดูบุตรคนสุดท้าย ก็พบผลในทำนองเดียวกันและพบในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงดูบุตรคนแรกด้วย คือ สตรีในชุมชนแออัดและสตรีในชุมชนชานเมืองเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา ร้อยละ 86.2 และ 91.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา

การเลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดา	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
<u>บุตรคนแรก</u>		
เลี้ยง	84.9 (254)	89.3 (225)
ไม่เลี้ยง	15.1 (45)	10.7 (27)
รวม ¹	100 (299)	100 (252)
<u>บุตรคนสุดท้าย</u>		
เลี้ยง	86.2 (193)	91.2 (186)
ไม่เลี้ยง	13.8 (31)	8.8 (18)
รวม ²	100 (224)	100 (204)

หมายเหตุ : ¹ชุมชนแออัด : ยังไม่มีบุตร 15 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 7 ราย
ชุมชนชานเมือง : ยังไม่มีบุตร 23 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 4 ราย

²ชุมชนแออัด : มีบุตรคนเดียว 75 ราย ยังไม่มีบุตร 15 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 7 ราย
ชุมชนชานเมือง : มีบุตรคนเดียว 48 ราย ยังไม่มีบุตร 23 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 4 ราย

ลักษณะทางสังคมโดยทั่วไป

สำหรับลักษณะทางสังคมโดยทั่วไป ๗ ไปนั้นปรากฏว่ามีเพียงร้อยละ ๘.๔ และ ๙.๓ ของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองซึ่งตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน ส่วนผู้ที่มีสถานภาพเป็นภรรยาหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนแออัดมีถึงร้อยละ ๘๑.๖ และในชุมชนชานเมืองมีถึงร้อยละ ๗๐.๓ นอกนั้นมีสถานภาพเป็นบุตร และอื่น ๆ อาทิเช่น ลูกสะใภ้ เป็นต้น คือมีร้อยละ ๕.๓ และ ๔.๗ ตามลำดับสำหรับสตรีตัวอย่างในชุมชนแออัด และร้อยละ ๑๓.๖, ๖.๘ สำหรับสตรีในชุมชนชานเมือง (ตารางที่ ๘)

ในด้านสถานภาพสมรสนั้นพบว่า สตรีที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกำลังอยู่กินกับสามี คือมีร้อยละ ๙๒.๘ และ ๙๕.๔ ตามลำดับ นอกนั้นมีสถานภาพสมรสแต่แยกกันอยู่ หม้าย และหย่าร้างตามกฎหมาย คือมีร้อยละ ๒.๒, ๒.๒ และ ๒.๘ ตามลำดับในชุมชนแออัด และร้อยละ ๐.๗, ๒.๕ และ ๑.๔ ตามลำดับในชุมชนชานเมือง (ตารางที่ ๘)

ตารางที่ ๘ อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพในครัวเรือน และสถานภาพสมรส

สถานภาพในครัวเรือน	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
หัวหน้าครัวเรือน	๘.๔ (๒๗)	๙.๓ (๒๖)
ภรรยาหัวหน้าครัวเรือน	๘๑.๖ (๒๖๒)	๗๐.๓ (๑๙๖)
บุตร	๕.๓ (๑๗)	๑๓.๖ (๓๘)
อื่น ๆ	๔.๗ (๑๕)	๖.๘ (๑๙)
รวม	๑๐๐ (๓๒๑)	๑๐๐ (๒๗๙)
สถานภาพสมรส		
สมรสไม่ว่าตามกฎหมายหรือไม่	๙๒.๘ (๒๙๘)	๙๕.๔ (๒๖๖)
สมรสแต่แยกกันอยู่	๒.๒ (๗)	๐.๗ (๒)
หม้าย	๒.๒ (๗)	๒.๕ (๗)
หย่าร้างตามกฎหมาย	๒.๘ (๙)	๑.๔ (๔)
รวม	๑๐๐ (๓๒๑)	๑๐๐ (๒๗๙)

ในส่วนของการนับถือศาสนาของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมือง นั้นปรากฏว่า สตรีส่วนใหญ่ในชุมชนแออัดนับถือศาสนาพุทธ คือมีมากถึงร้อยละ 97.2 ส่วนสตรีใน ชุมชนชานเมืองนั้นส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามคือมีถึงร้อยละ 87.5 จะมีที่นับถือศาสนาพุทธก็เพียง ร้อยละ 12.5 เท่านั้น และในทำนองเดียวกันพบว่าสามีของสตรีในชุมชนแออัดและในชุมชนชานเมือง ก็นับถือศาสนาต่าง ๆ เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กับสตรีของแต่ละชุมชน นั่นคือ มีร้อยละ 97.0 ของสามี สตรีในชุมชนแออัดที่นับถือศาสนาพุทธ นอกนั้นนับถือศาสนาอิสลามและคริสต์ ส่วนสามีของสตรีใน ชุมชนชานเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม เช่นเดียวกับภรรยา คือมีร้อยละ 87.2 และศาสนา พุทธร้อยละ 12.8 ซึ่งเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 9 และ 10)

ตารางที่ 9 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ศาสนา

ศาสนา	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
พุทธ	97.2 (311)	12.5 (35)
อิสลาม	1.9 (6)	87.5 (244)
คริสต์	0.9 (3)	-
รวม ¹	100 (320)	100 (279)

ตารางที่ 10 อัตราส่วนร้อยละของสามีสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
พุทธ	97.0 (294)	12.8 (34)
อิสลาม	2.3 (7)	87.2 (231)
คริสต์	0.7 (2)	-
รวม ²	100 (303)	100 (265)

หมายเหตุ : ¹ชุมชนแออัด : ไม่ทราบ ไม่ตอบ 1 ราย

²ชุมชนแออัด : ไม่เข้าข่าย 18 ราย

ชุมชนชานเมือง : ไม่เข้าข่าย 14 ราย

ในแง่ของระดับการศึกษานั้น จากการศึกษาค้นคว้า ไปพบว่าสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองจะจบการศึกษาเพียง ป.1 - ป.4 หรือ ป.6 เท่านั้น ในระดับมัธยมจะมีแต่ก็ไม่มากนัก ยิ่งโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาหรือปริญญาตรีแล้วแทบจะไม่มี สำหรับในการศึกษาค้นคว้าพบว่า (ตารางที่ 11) สตรีที่ตกเป็นตัวอย่างในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองส่วนใหญ่ยังคงจบระดับการศึกษาเพียงแค่ชั้นประถมหรือการศึกษาคณะมัธยมเท่านั้น คือมีถึงร้อยละ 67.0 ในชุมชนแออัด และร้อยละ 88.6 ในชุมชนชานเมือง สำหรับการจบการศึกษาในระดับมัธยมนั้นสตรีในชุมชนแออัดมีจำนวนมากกว่าสตรีในชุมชนชานเมือง คือมีถึงร้อยละ 20.2 ในขณะที่สตรีในชุมชนชานเมืองมีเพียงร้อยละ 8.6 เท่านั้น ส่วนสตรีที่ไม่เคยเรียนหนังสือเลยและสตรีที่จบปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีจำนวนใกล้เคียงกันคือมีร้อยละ 7.8 และ 5.0 สำหรับสตรีในชุมชนแออัด และร้อยละ 1.4 ทั้งสองระดับในชุมชนชานเมือง

และจากการศึกษาถึงระดับการศึกษาของสามีสตรี (ตารางที่ 12) พบว่าสามีของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ป.1-ป.6 รองลงมาคือระดับ ม.1-ม.6 แต่ถ้าหากนำทั้ง 2 ชุมชนมาเปรียบเทียบกันปรากฏว่า สามีของสตรีที่อยู่ในชุมชนแออัดโดยเฉลี่ยแล้วจะมีระดับการศึกษาสูงกว่าสามีของสตรีในชุมชนชานเมือง กล่าวคือ สามีสตรีที่อยู่ในชุมชนแออัดมีร้อยละ 53.2 จบการศึกษาระดับ ป.1-ป.6 ร้อยละ 36.1 จบการศึกษาระดับ ม.1-ม.4 ร้อยละ 80 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ส่วนที่ไม่เคยเรียนนั้นมีร้อยละ 2.7 ในขณะที่สามีสตรีในชุมชนชานเมืองมีร้อยละ 80.6 ที่จบการศึกษา ป.1-ป.6 และมีเพียงร้อยละ 17.1 ที่จบระดับการศึกษา ม.1-ม.6 สำหรับสามีสตรีที่ไม่เคยเรียนและจบปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีน้อยมากคือมีเพียงร้อยละ 0.8 และ 1.5 เท่านั้น

ตารางที่ 11 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ไม่เคยเรียน	7.8 (25)	1.4 (4)
ป.1 - ป.6	67.0 (215)	88.6 (247)
ม.1 - ม.6	20.2 (65)	8.6 (24)
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	5.0 (16)	1.4 (4)
รวม	100 (321)	100 (279)

ตารางที่ 12 อัตราส่วนร้อยละของสามีสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ไม่เคยเรียน	2.7 (8)	0.8 (2)
ป.1 - ป.6	53.2 (159)	80.6 (212)
ม.1 - ม.6	36.1 (108)	17.1 (45)
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	8.0 (24)	1.5 (16)
รวม	100 (299)	100 (263)

หมายเหตุ : ชุมชนแออัด : ไม่เข้าข่าย 18 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 4 ราย
ชุมชนชานเมือง : ไม่เข้าข่าย 14 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 2 ราย

ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจโดยทั่วไป

จากการศึกษาถึงลักษณะอาชีพของสตรี (ตารางที่ 13) พบว่าสตรีที่ตก เป็นตัวอย่างทั้งในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นแม่บ้าน คือมีร้อยละ 41.7 และ 39.8 ตาม

ลำดับ รองลงมาคืออาชีพเป็นกรรมการ คนงาน หรือรับจ้างทั่วไป สำหรับผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้านั้นปรากฏว่าในชุมชนแออัดมีถึงร้อยละ 19.3 ในขณะที่ในชุมชนชานเมืองมีเพียงร้อยละ 7.9 เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่าอาชีพเกษตรกรรมยังคงมีอยู่สำหรับสตรีในชุมชนชานเมืองคือมีประมาณร้อยละ 20.8 ซึ่งนับว่ามีมากพอสมควร แต่ในชุมชนแออัดอาชีพเกษตรกรรมจะไม่พบเลย ทั้งนี้เนื่องจากที่ดินและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ไม่เอื้ออำนวย ส่วนผู้ที่ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ งานบริหาร งานจัดการหรือที่เกี่ยวข้องพบว่ามีจำนวนน้อยที่สุด

พิจารณาทางด้านอาชีพของสามีสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างพบว่า สามีสตรีที่อยู่ในชุมชนแออัด และชุมชนชานเมืองส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นกรรมการ คนงาน และรับจ้างทั่วไป คือมีร้อยละ 60.7 สำหรับสามีสตรีในชุมชนแออัด และร้อยละ 57.3 ในชุมชนชานเมือง รองลงมาคือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้าร้อยละ 11.2 ในชุมชนแออัด สำหรับในชุมชนชานเมืองอาชีพรองลงมาจากกรรมการ คนงาน ฯลฯ ก็คืออาชีพทางด้านเกษตรกรรมคือมีถึงร้อยละ 26.2 ส่วนอาชีพที่เกี่ยวกับการค้านี้ยังมีค่อนข้างน้อย และอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพหรืองานทางด้านบริหาร งานจัดการนั้นพบแบบแผนเช่นเดียวกับอาชีพของสตรี นั่นคือมีจำนวนน้อยที่สุด (ตารางที่ 14)

สำหรับอาชีพอื่น ๆ ที่ปรากฏในตารางที่ 13 ที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ 17.8 และ 7.9 ในชุมชนแออัด และชุมชนชานเมืองตามลำดับนั้น หมายถึง บุคคลที่ไม่ได้ทำงาน ว่างาน และบุคคลที่ไม่เข้าข่าย (หย่าร้าง หรือหม้าย) เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ งานบริหาร งานจัดการหรือที่เกี่ยวข้อง	8.1 (26)	1.1 (3)
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	19.3 (62)	7.9 (22)
เกษตรกรรม	-	20.8 (58)
กรรมกรคนงาน รับจ้างทั่วไป	28.7 (92)	29.7 (85)
แม่บ้าน	41.7 (134)	39.8 (111)
อื่น ๆ	2.2 (7)	0.7 (2)
รวม	100 (321)	100 (279)

ตารางที่ 14 อัตราส่วนร้อยละของสามีสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ งานบริหาร งานจัดการหรือที่เกี่ยวข้อง	10.3 (33)	3.2 (9)
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	11.2 (36)	5.4 (15)
เกษตรกรรม	-	26.2 (73)
กรรมกร คนงาน รับจ้างทั่วไป	60.7 (195)	57.3 (160)
อื่น ๆ	17.8 (57)	7.9 (22)
รวม	100 (321)	100 (279)

สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือนนั้น (ตารางที่ 15) พบว่า สตรีที่ตก เป็นตัวอย่างในชุมชนแออัดเกือบครึ่งหนึ่งที่ไม่มีรายได้ รองลงมาคือมีรายได้ระดับ 2,000-3,999 บาท ต่ำกว่า 2,000 บาท, 4,000-5,999 บาท และ 6,000 บาทหรือมากกว่า กล่าวคือ มีร้อยละ 40.1, 30.9, 21.8, 5.3 และ 1.9 ตามลำดับ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับสตรีใน

ชุมชนชนเมืองแล้วกลับพบว่า สตรีในชุมชนชนเมืองส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน คือมีถึงร้อยละ 45.9 รองลงมาคือ สตรีที่ไม่มีรายได้ มีรายได้ระดับ 2,000-3,999 บาท, 4,000-5,999 บาท และ 6,000 บาทหรือมากกว่า โดยมีอัตราส่วนร้อยละตามลำดับดังนี้คือ 43.0, 8.5, 2.2, และ 0.4

หากพิจารณาด้านรายได้ต่อเดือนของสามีสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างนั้น (ตารางที่ 16) พบว่า ในชุมชนแออัดสามีสตรีส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 2,000-3,999 บาท คือมีจำนวนประมาณครึ่งหนึ่ง ในขณะที่สามีสตรีในชุมชนชนเมืองส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่างต่ำกว่า 2,000 บาท และ 2,000-3,999 บาท คือมีจำนวนถึงร้อยละ 37.0 และ 39.4 ตามลำดับ ส่วนสามีสตรีที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,000-5,999 บาท, 6,000 บาทหรือมากกว่า มีร้อยละ 21.0 และ 16.9 สำหรับสามีสตรีในชุมชนแออัด และร้อยละ 13.4, 7.9 สำหรับสามีสตรีในชุมชนชนเมือง

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 อัตราส่วนร้อยละของสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้/เดือน

รายได้/เดือน	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ไม่มีรายได้	40.1 (127)	43.0 (116)
ต่ำกว่า 2,000 บาท	21.8 (69)	45.9 (124)
2,000 - 3,999 บาท	30.9 (98)	8.5 (23)
4,000 - 5,999 บาท	5.3 (17)	2.2 (6)
6,000 บาทหรือมากกว่า	1.9 (6)	0.4 (1)
รวม ¹	100 (317)	100 (270)

ตารางที่ 16 อัตราส่วนร้อยละของสามีสตรีในชุมชนแออัดและชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้/เดือน

รายได้/เดือน	ชุมชนแออัด	ชุมชนชานเมือง
ไม่มีรายได้	5.8 (17)	2.3 (6)
ต่ำกว่า 2,000 บาท	5.8 (17)	37.0 (94)
2,000 - 3,999 บาท	5.05 (149)	39.4 (100)
4,000 - 5,999 บาท	21.0 (62)	13.4 (34)
6,000 บาท หรือมากกว่า	16.9 (50)	7.9 (20)
รวม ²	100 (295)	100 (254)

หมายเหตุ : ¹ชุมชนแออัด : ไม่สามารถระบุได้ 3 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 1 ราย
ชุมชนชานเมือง : ไม่สามารถระบุได้ 8 ราย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 1 ราย

²ชุมชนแออัด : ไม่สามารถระบุได้ 4 ราย ไม่เข้าข่าย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 22 ราย
ชุมชนชานเมือง : ไม่สามารถระบุได้ 9 ราย ไม่เข้าข่าย ไม่ทราบ ไม่ตอบ 16 ราย